

Sygn. akt I PK 248/07

**WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 4 kwietnia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Teresa Flemming-Kulesza (przewodniczący,
sprawozdawca)

SSN Zbigniew Korzeniowski

SSN Romualda Spyt

w sprawie z powództwa Z. B.

przeciwko Centrum Obsługi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów Kompleksowi
Recepcyjno - Wypoczynkowemu w [...]

o odszkodowanie za nieuzasadnione wypowiedzenie umowy o pracę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 4 kwietnia 2008 r.,

skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w O.

z dnia 16 maja 2007 r.,

oddala skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Powód Z. B. wniósł o zasądzenie od pozwanego Centrum Obsługi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów Kompleksu Recepcyjno-Wypoczynkowego w [...] odszkodowania w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia w kwocie 9.368,19 zł. z tytułu nieuzasadnionego wypowiedzenia w dniu 31 lipca 2006 r. umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony.

Podniósł, że podane w oświadczeniu pracodawcy przyczyny rozwiązania umowy o pracę w postaci przekroczenia kompetencji w zakresie prowadzenia dziennika korespondencyjnego, reprezentowania pracodawcy bez pełnomocnictw i z przekroczeniem zakresu czynności oraz naruszenia przepisów dotyczących zamówień publicznych są nieprawdziwe. Powód wskazał jednocześnie, że prawdziwą przyczyną wypowiedzenia była zmiana osoby kierującej pozwaną jednostką.

W toku postępowania powód rozszerzył powództwo i wniósł o zasądzenie kwoty odpowiadającej połowie jego miesięcznego wynagrodzenia tytułem odszkodowania za niewydanie w terminie przez pozwanego świadectwa pracy.

Pozwany Centrum Obsługi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów Kompleks Recepcyjno-Wypoczynkowy wniósł o oddalenie powództwa w całości. W odpowiedzi na pozew twierdził, że wskazane w wypowiedzeniu przyczyny są prawdziwe, zasadne oraz konkretne. Odnosząc się do żądania odszkodowania za niewydanie świadectwa pracy w terminie, pozwany podniósł, że powód nie wykazał wysokości poniesionej przez siebie szkody oraz istnienia związku przyczynowego pomiędzy niewydaniem świadectwa w terminie, a szkodą.

Sąd Rejonowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w O. wyrokiem z dnia 13 lutego 2007 r., zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę: 14.089,50 zł brutto tytułem odszkodowania za nieuzasadnione wypowiedzenie umowy o pracę z odsetkami ustawowymi od dnia wydania wyroku do dnia zapłaty (pkt I wyroku), powództwo oddalił odnośnie do odszkodowania z tytułu niewydania w terminie świadectwa pracy (pkt II wyroku), nie obciążył powoda kosztami procesu i

wyrokwowi nadał rygor natychmiastowej wykonalności co do kwoty 4.696,50 zł brutto (pkt IV wyroku).

Sąd pierwszej instancji ustalił, że powód Z. B. był zatrudniony u pozwanego na podstawie umowy o pracę z dnia 28 czerwca 2002 r. na czas nieokreślony, na stanowisku głównego specjalisty do spraw technicznych. Do obowiązków powoda należało m.in. nadzorowanie urządzeń technicznych, pojazdów, budynków oraz podległych mu pracowników, występowanie do kierownika pozwanego o zakup i nadzór na właściwym wykorzystaniem materiałów konserwacyjno - eksploatacyjnych, a także przygotowywanie i koordynacja postępowań o udzielenie zamówień publicznych. Powód sprawował ponadto funkcję przewodniczącego komisji przetargowej. Decyzje w zakresie zamówień publicznych oraz zawierania umów i ich zmian należały do kierownika pozwanego. W marcu 2006r. na stanowisku kierownika u pozwanego został zatrudniony R. B..

Kompleks Recepcyjno-Wypoczynkowy w [...], w celu umożliwienia gościom nabywania na miejscu pozwoleń wędkarskich, zaopatrywał się w nie w Gospodarstwie Rybackim w S. Pozwanego nie wiązała w tym zakresie z tym gospodarstwem żadna umowa pisemna. Powód w imieniu pozwanego jeździł do S., gdzie pobierał za pokwitowaniem pozwolenia, które następnie były sprzedawane w recepcji ośrodka oraz rozliczane. Taka praktyka miała miejsce za zgodą ówczesnego kierownika przed 2006r. Nowy kierownik pozwanego wyraził zgodę na pobieranie pozwoleń przez powoda, stwierdził jednak, że chciałby pojechać z pozwanym do S. Następnego dnia, R. B. nie zdecydował się jednak pojechać z powodem do S., wobec tego powód pojechał sam i pobrał pozwolenia wędkarskie. Na polecenie kierownika pozwanego, inna pracownica pozwanego – K. B. - przekazała powodowi dziennik korespondencyjny, w którym miały być ewidencjonowane pisma wychodzące z działu technicznego na zewnątrz. Każde z tych pism było opatrywane kolejnym numerem porządkowym oraz oznaczeniem DT. Pisma powyższe były podpisywane przez R. B.

W dniu 2 stycznia 2006 r. powołana została komisja przetargowa na 2006r. Powód przygotowywał projekty dokumentów w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego, a także umowy i aneksy do umów zawieranych w tym trybie. Pozostali członkowie komisji brali udział w jej pracach i zapoznawali się ze stosowną dokumentacją. Projekty umów dostosowywane były do potrzeb bieżących pozwanego oraz uwzględniały wskazówki kierownika pozwanego. Wszelkie decyzje w tym zakresie ostatecznie należały do kierownika oraz były podpisywane w imieniu pozwanego przez niego. W przeważającej części przypadków dokonywano wyboru jedynej ważnej oferty. W wypadku przetargu, którego przedmiotem były usługi pralnicze dwukrotnie oszacowano wartość zamówienia, raz przed ogłoszeniem postępowania przetargowego, drugi raz już po otwarciu ofert. W tym przypadku złożone zostało przez wykonawcę odwołanie, które następnie zostało oddalone przez zespół arbitrów przy Urzędzie Zamówień Publicznych w Warszawie. Organ ten nie dopatrył się żadnych nieprawidłowości przy organizacji przetargu. Wszelkie ogłoszenia o wszczęciu postępowania o udzielenie zamówienia publicznego były ogłaszane w siedzibie pozwanego oraz na jego stronie internetowej.

W dniu 31 lipca 2006 r. pozwany wypowiedział powodowi łączącą strony umowę o pracę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia. Jako przyczyny wypowiedzenia, pozwany podał: „1. przekroczenie kompetencji w zakresie samowolnego prowadzenia dziennika korespondencyjnego, reprezentowanie pracodawcy na zewnątrz bez pełnomocnictw i z przekroczeniem zakresu czynności m.in. Gospodarstwo S.;

2. zamówienia publiczne:

- a) specyfikacja istotnych warunków zamówienia – w postępowaniach dostaw drobiu , mięsa i wędlin nr [...], ryb świeżych i wędlin nr [...], usługi pralnicze [...] jak i innych nie postawiono żadnych warunków wykonawcom, np. nie nadano doświadczenia wykonawcy, co mogło powodować wybór

wykonawcy, który na zleceniu zamawiającego zdobył doświadczenie. Pomimo tego, iż ustawa Prawo zamówień publicznych dla zamówień poniżej 60 tys. EURO dopuszcza żądaniem jedynie oświadczenia z art. 22 ustawy, należy pamiętać, iż zamawiający dysponuje środkami publicznymi, zobowiązany jest do wyboru oferty najkorzystniejszej, co nie zawsze oznacza ofertę najtańszą. Ogłaszając postępowanie związane z działalnością codzienną zamawiającego (np. dostawa żywności) należy przede wszystkim badać czy wykonawcy realizowali już takie umowy i czy się z nich wywiązywali;

- b) brak decyzji zamawiającego o powołaniu komisji;
- c) niekompletny protokół ZP-2 – brak najistotniejszych informacji, tj.:
 - kwoty jaką zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie danego zamówienia – pozycja ta jest o tyle ważna, gdyż na mocy art. 86 ust. 3 zamawiający zobowiązany jest do podania jej (łącznie z podatkiem VAT) przed otwarciem ofert, jeżeli ceny są wyższe to stanowi to podstawę na mocy art. 93 ust. 4 do unieważnienia postępowania, chyba że zamawiający znajdzie dodatkowe środki, ale ta operacja wymaga jasnych procedur (np. przesunięcia w budżecie),
 - terminów złożenia oraz otwarcia ofert oraz liczby ofert jakie wpłynęły,
 - wyboru oferty najkorzystniejszej zatwierdzonej przez kierownika zamawiającego;
- d) brak druku ZP – 12 – informacji o złożonych ofertach;
- e) źle wypełniony druk ZP-14 – druk ten służy tylko i wyłącznie do sprawdzenia czy wykonawca spełnia postawione przez zamawiającego warunki określone na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy (cena nie jest warunkiem);
- f) przy kryteriach opisanych wzorami nie należy wypełniać kart indywidualnej oceny ofert;

- g) po zawarciu umów podpisano aneksy, które wprowadziły zapis iż realizacją umowy odbywać się będzie w dni robocze, co przy specyficznej działalności zamawiającego może oznaczać, iż przez cały weekend (w okresie natężonego ruchu) zamawiający pozostanie bez możliwości zamówienia niezbędnych produktów. Mając na uwadze, iż zmiana umowy może nastąpić w wyniku okoliczności, których przed zawarciem umowy nie można było przewidzieć, lub zmiana taka jest korzystna dla zamawiającego (art. 144 ust. 1 ustawy) należy uznać, że doszło do naruszenia przepisów ustawy. Ponadto zmiana niekorzystna dla zamawiającego z mocy prawa (art. 144 ust. 2) jest nieważna;
- h) szczególnie niekorzystny zapis dla zamawiającego (naruszający przepisy art. 144 ustawy) wprowadza aneks do umowy na usługi pralnicze, który to przewiduje, iż zamawiający będzie mógł odstąpić od umowy dopiero po 3-krotnym pisemnym zwróceniu uwagi na fakt wystąpienia nieprawidłowości w wykonanej usłudze (projekt umowy, który jest częścią specyfikacji istotnych warunków zamówienia, takich warunków nie przewidywał);
- i) w przypadku usług pralniczych dwukrotnie oszacowano wartość zamówienia, raz przed ogłoszeniem postępowania przetargowego, drugi raz już po otwarciu ofert. Zgodnie z art. 35 ustawy ustalenia wartości zamówienia dokonuje się jednokrotnie przed wszczęciem postępowania, a więc przed jego ogłoszeniem;
- j) w prawie każdym postępowaniu bierze udział jeden wykonawca, szczególnie iż rodzaj zamówień nie jest specjalistyczny i rynek jest dość obszerny w tym zakresie. Zamawiający zobligowany jest art. 7 ust. 1 ustawy do ogłoszenia zamiaru udzielenia zamówienia np. w gazecie regionalnej co spowodowałoby zwiększenie konkurencji a przez to pozwoliłoby zamawiającemu na świadomy wybór oferty najkorzystniejszej.”

Wynagrodzenie powoda wynosiło 4696,50 zł. (brutto) miesięcznie. Powód 8 listopada 2006r. otrzymał pocztą świadectwo pracy wysłane poprzedniego dnia.

Zdaniem Sadu pierwszej instancji pracodawca w piśmie z dnia 31 lipca 2006 r. zadośćuczynił wynikającemu z art. 30 § 4 k.p. obowiązkowi podania przyczyny wypowiedzenia. Wątpliwości Sądu instancji budziła jednak zasadność oraz rzeczywistość i prawdziwość podanych przyczyn.

Sąd Rejonowy uznał, że okoliczności wskazane przez pozwanego w punkcie 2 litery a i c-j „nie mogą być uznane za uzasadnione”. Odnosząc się do zarzutu pozwanego wobec powoda, że ten nie sprawdzał w szczególności doświadczenia wykonawców, wskazał że obowiązujące w tym zakresie przepisy nie nakładają na zamawiającego powyższego obowiązku, wręcz przeciwnie, zgodnie z art. 91 ust. 3 ustawy Prawo zamówień publicznych, kryteria oceny ofert nie mogą dotyczyć właściwości wykonawcy. Z kolei art. 40 ust. 1 ustawy, zobowiązuje zamawiającego do zamieszczenia ogłoszenia o zamówieniu jedynie w miejscu publicznie dostępnym w swojej siedzibie oraz na stronie internetowej. Tym samym za nieuzasadniony Sąd pierwszej instancji uznał również powód zwolnienia wskazany przez pozwanego a dotyczący zaniechania przez powoda dokonania ogłoszenia w prasie regionalnej.

Za niezasadne Sąd uznał również przyczyny wypowiedzenia dotyczące nieprawidłowego zdaniem pozwanego wypełniania przez powoda dokumentów związanych z udzielaniem zamówień publicznych. Sąd pierwszej instancji zauważył, że w załączonych dokumentach albo brak jest uchybień albo uchybienia są drobne i niemające wpływu na ważność przeprowadzonych postępowań, jak i wybór najkorzystniejszej oferty. Zwrócił przy tym uwagę, że w nadzorowanych przez powoda postępowaniach, dochodziło do wyboru jedynej konkretnej i ważnej oferty.

W ocenie Sądu Rejonowego nie zasługiwał również na uwzględnienie zarzut pozwanego dotyczący ewentualnych nieprawidłowości przy zawieraniu umów o usługi pralnicze. Postępowanie w tej sprawie było przedmiotem badania zespołu arbitrów przy Urzędzie

Zamówień Publicznych i nie wykazało żadnych uchybień ze strony zamawiającego dotyczących prowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. Powyższe potwierdza, że postępowanie było prowadzone przez powoda w sposób prawidłowy, niedotknięty istotnymi uchybieniami natury formalnej.

Zdaniem Sądu, nie mogły zostać potraktowane jako uzasadnione również przyczyny wypowiedzenia polegające na zawarciu aneksów, które wprowadziły niekorzystne dla pozwanego postanowienia. Pozwany wskazał, że w świetle art. 144 ust. 12 ustawy, zmiana powyższa, jako niekorzystna dla zamawiającego z mocy prawą była nieważna. Sąd pierwszej instancji zwrócił przy tym uwagę na okoliczności dotyczące struktury organizacyjnej obowiązującej u pozwanego pracodawcy. Wszelkie umowy oraz ich zmiany były zawierane w imieniu pozwanego przez jego kierownika. To on decydował ostatecznie o ich treści. Rola powoda ograniczała się w powyższym zakresie do wykonywania poleceń kierownika oraz przygotowywania projektów tych umów zgodnie z jego wskazówkami. Treść tych umów była następnie weryfikowana przez kierownika. Mając na uwadze powyższe, powód miał jedynie pośredni wpływ na poszczególne postanowienia umów zawieranych przez pozwanego. W rzeczywistości nie mógł on skutecznie sprzeciwić się decyzjom kierownika pozwanego.

Sąd Rejonowy podniósł, że wbrew stanowisku pozwanego, powód nie przekroczył kompetencji w zakresie prowadzenia dziennika korespondencyjnego oraz reprezentowania pracodawcy. Powód prowadził powyższy dziennik nie tylko za zgodą, ale wręcz na wyraźne polecenie żony kierownika pozwanego, która często pomagała mu w wykonywaniu obowiązków kierownika i którą tak traktowali wszyscy pracownicy.

Sąd Rejonowy podkreślił ponadto, powód w przeddzień wyjazdu do Gospodarstwa Rybackiego w S., gdzie pobrał w imieniu pracodawcy pozwolenia wędkarskie, poinformował kierownika pozwanego o obowiązującej w tym zakresie praktyce. R. B. praktykę powyższą

zaakceptował, oraz wskazał jedynie, że chciałby pojechać razem z powodem. Jeżeli zatem kierownik pozwanego tolerował obowiązującą w tym zakresie praktykę, oraz w sposób wyraźny się jej nie sprzeciwił, nie można zarzucić powodowi, że ten przekroczył we wskazanym zakresie swoje kompetencje.

Sąd uznał ponadto, że nie miała miejsca okoliczność wskazana w wypowiedzeniu umowy o pracę, polegająca na braku decyzji o powołaniu komisji przetargowej. Sam pozwany przedłożył bowiem decyzję z dnia 2 stycznia 2006 r. o powołaniu komisji przetargowej na 2006 rok. Ponadto, jak wskazał powód, a czemu pozwany nie zaprzeczył, R. B. po objęciu stanowiska kierownika sam wydał decyzję w powyższym zakresie.

W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu, wypowiedzenie umowy o pracę z powodem należało uznać za niezasadne w rozumieniu art. 45 § 1 k.p. oraz dokonane z naruszeniem „art. 34 § 4 k.p.”. W świetle powyższego należało zdaniem Sądy Rejonowego przyjąć, że istniały podstawy do przyznania powodowi odszkodowania obliczonego zgodnie z art. 47¹ k.p. w wysokości 14.089,50 zł, odpowiadającego jego wynagrodzeniu za okres 3 miesięcy. Przyczyną oddalenia powództwa o odszkodowanie za niewydanie w terminie świadectwa pracy było nieudowodnienie przez powoda związku przyczynowego między szkodą a działaniem pozwanego.

Wyrok Sądu Rejonowego zaskarżył apelacją pozwany.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w O. wyrokiem z dnia 16 maja 2007 r., oddalił apelację.

Sąd Okręgowy uznał, że Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił stan faktyczny i dokonał wszechstronnej i wnikliwej analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego, a sama analiza jest logiczna i zgodna z zasadami doświadczenia życiowego.

Sąd Okręgowy w pełni zaakceptował i przyjął za własne ustalenia poczynione przez Sąd pierwszej instancji. Sąd Okręgowy podniósł, że Kodeks pracy nakłada na pracodawcę obowiązek podawania w oświadczeniu o wypowiedzeniu umowy o pracę przyczyny

uzasadniającej rozwiązanie umowy o pracę. Przyczyna wypowiedzenia powinna być prawdziwa i konkretna.

Co do zarzutów apelacyjnych odnoszących się do uznania, że powód nie miał obowiązku legitymowania się pełnomocnictwami w zakresie reprezentacji pozwanego przy nabywaniu kart wędkarskich w Gospodarstwie Rybackim S., Sąd Okręgowy stwierdził, iż zarzuty te są chybione. Jak zasadnie, zdaniem Sadu Okręgowego, podniósł Sąd pierwszej instancji, powód poinformował kierownika pozwanego o obowiązującej w przedmiocie nabywania kart wędkarskich praktyce. W tej sytuacji powód dokonując jedynie czynności faktycznych polegających na odbiorze pozwoleń i ich pokwitowaniu nie miał obowiązku legitymowania się szczególnymi do tego pełnomocnictwami. Powyższego nie zmienia podnoszony przez apelującego fakt, że na rozprawie w dniu 21 stycznia 2007 r. przedłożył umowę zlecenia z Gospodarstwem Rybackim S..

Za nietrafny należało zdaniem Sądu Okręgowego uznać również zarzut jakoby Sąd Rejonowy błędnie uznał, że rola powoda ograniczała się w zakresie podejmowania decyzji o zmianach umów zawieranych w trybie ustawy - z dnia 29 stycznia 2004 roku - Prawo zamówień publicznych do wykonywania poleceń kierownika w kontekście niekorzystnych dla pozwanego postanowień tych umów. W szczególności nie zasługuje na uwzględnienie argument, że powierzając powodowi szczególny zakres obowiązków przy zachowaniu adekwatnego do poziomu odpowiedzialności wynagrodzenia pozwany mógł oczekiwać szczególnej jakości pracy. Sąd drugiej instancji w pełni zgodził się z poglądem Sądu pierwszej instancji, że ze względu na strukturę organizacyjną pozwanego pracodawcy wszelkie umowy oraz ich zmiany były zawierane w imieniu pozwanego przez jego kierownika. W rzeczywistości zatem powód nie mógł skutecznie sprzeciwić się decyzjom przełożonego, nie mógł odmówić przygotowania aneksu i jego akceptacji.

Za niezasadne Sąd Okręgowy uznał wywody apelacji w części dotyczącej prawidłowego rozumienia i stosowania przepisów ustawy – Prawo Zamówień Publicznych, w szczególności jej art. 91 ust. 3, art. 91 ust. 1 i 2, art. 144 ust. 2, art. 96 ust. 1 pkt 5 oraz § 2 pkt 7 i 8 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 kwietnia 2004 roku w sprawie protokołu postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. Podnoszona przez pozwanego okoliczność błędnej interpretacji wspomnianych uregulowań wynika zdaniem Sądu Okręgowego z subiektywnego przekonania apelującego, że właściwe ich rozumienie prowadziło do optymalnego dla niego rozstrzygnięcia. W ocenie Sądu drugiej instancji Sąd Rejonowy zasadnie uznał, że pozwany mógł powołać się skutecznie na niekorzystność zmian umów.

Powyższy wyrok został w całości zaskarżony skargą kasacyjną wniesioną przez pozwanego. W skardze kasacyjnej zarzucono naruszenie prawa materialnego - art. 30 § 4 k.p. „poprzez ustalenie, iż przyczyny wypowiedzenia umowy o pracę były niezasadne, nierzeczywiste i nieprawdziwe, co jest następstwem błędnych, naruszających stan prawny i pozostających w sprzeczności z treścią materiału dowodowego w sprawie następujących ustaleń, które dotyczyły: a) uznania że powód nie miał obowiązku legitymowania się pełnomocnictwami w zakresie reprezentacji pozwanego przy nabywaniu kart wędkarskich w Gospodarstwie Rybackim S.; b) uznania że rola powoda ograniczała się w zakresie podejmowania decyzji o zakresie zmiany umów zawieranych w trybie ustawy prawo zamówień publicznych do wykonywania poleceń kierownika oraz przygotowywania projektów tych umów zgodnie z jego wskazówkami i brakiem możliwości skutecznego sprzeciwiania się decyzjom kierownika pozwanego; c) uznania że uchybienia formalne w dokumentacji przygotowane przez powoda są nieistotne i jako takie nie mogą stanowić przyczyny rozwiązania umowy o pracę, którą pozwany określił w wypowiedzeniu tej umowy w pkt 2 lit. c-f.”

Wskazując na powyższe wniesiono o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania; uchylenie i zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu wg norm przepisanych prawem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jedyna podstawa skargi kasacyjnej okazała się nieuzasadniona.

Orzecznictwo Sądu Najwyższego wypracowało zasady wykładni art. 30 § 4 k.p. Przyjmuje się jednolicie, że pracodawca narusza swe obowiązki ujęte w tym przepisie wówczas, gdy w ogóle nie wskazuje przyczyny wypowiedzenia albo gdy podana przyczyna jest sformułowana zbyt niejasno, ogólnikowo, jest niekonkretna w takim stopniu, że adresat oświadczenia woli – pracownik nie może dokonać oceny, czy stawiane mu zarzuty lub podnoszone okoliczności są słuszne i prawdziwe a w konsekwencji podjąć decyzję o wdaniu się w spór przed sądem. Gdy dochodzi do takiego sporu, jego granice wyznaczają podane przez pracodawcę przyczyny wypowiedzenia. Pracodawca nie może skutecznie powoływać się na inne przyczyny, niewskazane w oświadczeniu złożonym pracownikowi, poza takimi które mogą mieć wpływ na ocenę zgodności z zasadami współżycia społecznego postępowania stron stosunku pracy. Prawdziwość podanej pracownikowi przyczyny wypowiedzenia może mieć tylko wyjątkowo znaczenie w aspekcie oceny wypełnienia przez pracodawcę obowiązku z art. 30 § 4 k.p. Podana przyczyna winna być bowiem prawdziwa w tym sensie, że stanowiąca rzeczywiste uzasadnienie działania pracodawcy. Gdyby okazało się, że (na przykład) pracodawca chcąc uniknąć obowiązków związanych z wypowiedzeniem z przyczyn niedotyczących pracownika wskazuje inne przyczyny związane z pracownikiem można by mówić o naruszeniu art. 30 § 4 k.p., skoro podana przyczyna nie była tą, którą w rzeczywistości kierował się pracodawca a zatem takie postępowanie należałoby uznać za jedynie pozorne sprostanie wymaganiu określonymu w tym przepisie. Zasadniczo jednak badanie zachowania przez pracodawcę wymagań dotyczących podania przyczyny (art. 30 § 4 k.p.) podobnie jak innych zasad postępowania przy dokonywaniu wypowiedzenia należy do oceny jego zgodności z prawem w rozumieniu art. 45 § 1 k.p. Natomiast okoliczność, czy podane przyczyny stanowią dostateczne uzasadnienie wypowiedzenia nie mieści się w płaszczyźnie oceny wypowiedzenia pod względem jego zgodności z przepisami lecz dotyczy zasadności wypowiedzenia w rozumieniu art. 45 § 1. Przepis ten reguluje – jak

wiadomo – dwie przesłanki kwestionowania wypowiedzenia. Jedną jest naruszenie przepisów regulujących tę instytucję prawa pracy a drugą brak uzasadnienia czynności prawnej pracodawcy. Rozróżnieniu tych dwu przesłanek Sąd Najwyższy poświęcił wywody w wyroku z dnia 18 kwietnia 2001 r. I PKN 370/00 (OSNP 2003 nr 3, poz. 65). Nie można zatem przez zarzut naruszenia art. 30 § 4 k.p. skutecznie podważyć dokonanej przez sąd oceny zasadności wypowiedzenia.

W zaskarżonym wyroku Sąd drugiej instancji „przyjął za własne” rozważania Sądu Rejonowego sprowadzające się do konkluzji, że wypowiedzenie należy uznać „za konkretne ale nie zasadne”. Dla zwalczania tego stanowiska podniesienie zarzutu naruszenia art. 30 § 4 k.p. nie jest odpowiednie. W uzasadnieniu skargi kasacyjnej art. 45 § 1 k.p. pojawił się w końcowym fragmencie, w którym skarżący przytoczył pogląd Sądu Najwyższego, zgodnie z którym przyczyna, która okazała się niewystarczająca do uzasadnienia nieprawidłowego rozwiązania umowy o pracę z winy pracownika może być uzasadnioną przyczyną wypowiedzenia umowy o pracę „ w rozumieniu art. 30 § 4 i art. 45 § 1 k.p. po ponownym przywróceniu do pracy”. Ta słuszna skądinąd teza nie ma związku ze stanem faktycznym rozpoznawanej sprawy ani ze stanowiskiem Sądu drugiej instancji, który przyjął, że pracownika albo nie obciążają zarzucane mu uchybienia albo są one tak małej wagi, że nie mogą stanowić uzasadnienia wypowiedzenia umowy o pracę. Tego stanowiska nie udało się skutecznie podważyć w skardze kasacyjnej opartej jedynie na podstawie naruszenia art. 30 § 4 k.p. Nie można w żadnym razie postawić zarzutu Sądowi drugiej instancji, by dla uzasadnienia wypowiedzenia domagał się przyczyn takiej wagi, które mogłyby stanowić podstawę niezwłocznego rozwiązania umowy o pracę z winy pracownika.

Z tych względów skarga podlegała oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c.